

30.1.2015

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

Przedmiot: Petycja nr 2148/2013, którą złożył Gredo Förster (Niemcy), w sprawie prawa wypowiedzenia umowy o dostawę energii

1. Streszczenie petycji

Składający petycję sądzi, że odbiorcy energii powinni mieć prawo wypowiedzenia swoich umów o dostawę energii. Wzywa Parlament Europejski, by dostosował w tym zakresie dyrektywę 2011/83/UE o prawach konsumentów. Obecnie okres wypowiedzenia dla konsumentów wynosi dwa tygodnie od podpisania umowy. Składający petycję uznaje te okres za zbyt krótki.

2. Dopuszczalność

Petycja uznana została za dopuszczalną dnia 5 września 2014 r. Zwrócono się do Komisji o przekazanie informacji (art. 216 ust. 6 Regulaminu).

3. Odpowiedź Komisji otrzymana dnia 30 stycznia 2015 r.

Uwagi Komisji

Zgodnie z art. 2 pkt 1 dyrektywy o prawach konsumentów konsument oznacza „każdą osobę fizyczną, która w umowach objętych niniejszą dyrektywą działa w celach niezwiązanych z działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą ani wykonywaniem wolnego zawodu”.

Definicję tę stosuje się powszechnie we wszystkich aktach prawa Unii Europejskiej, mających na celu wyższy poziom ochrony konsumenta. Podobną definicję ujęto np. w

dyrektywie 2005/29/WE o nieuczciwych praktykach handlowych¹ lub w dyrektywie 93/13/EWG o niedozwolonych postanowieniach w umowach konsumenckich itp.

Prawodawca unijny podjął polityczną decyzję o zajęciu się problemami, z jakimi borykają się konsumenci (osoby fizyczne dokonujące czynności poza działalnością gospodarczą), oraz o ustanowieniu przepisów, których celem jest wysoki poziom ochrony konsumentów, mogący równoważyć ich słabszą pozycję wobec sprzedawcy czy dostawcy. Takie rozwiązanie uznano za konieczne dla ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz ujęto je w Karcie praw podstawowych UE, która w art. 38 wymaga, by w politykach Unii zapewniano wysoki poziom ochrony konsumentów.

Niemniej zgodnie z motywem 13 dyrektywy o prawach konsumentów *„Państwa członkowskie powinny, zgodnie z prawem Unii, zachować swoje kompetencje w zakresie stosowania przepisów niniejszej dyrektywy do dziedzin nieobjętych zakresem jej stosowania. Państwa członkowskie mogą zatem utrzymać w mocy lub wprowadzić przepisy krajowe odpowiadające wszystkim lub niektórym przepisom niniejszej dyrektywy w odniesieniu do umów nieobjętych zakresem jej stosowania. Państwa członkowskie mogą na przykład postanowić o rozszerzeniu stosowania przepisów niniejszej dyrektywy na osoby prawne lub osoby fizyczne, które nie są „konsumentami” w rozumieniu niniejszej dyrektywy, takie jak: organizacje pozarządowe, przedsiębiorstwa rozpoczynające działalność lub małe i średnie przedsiębiorstwa.”*

Doświadczenie Komisji potwierdza, że niektóre państwa członkowskie skorzystały z takiej możliwości w związku z innymi uregulowaniami ochrony konsumenta, np. w dziedzinie nieuczciwej praktyki handlowej.

Dlatego do niemieckich organów krajowych (rządu i parlamentu) należy uwzględnienie tej petycji i rozstrzygnięcie, czy właściwe jest rozszerzenie zakresu niemieckich przepisów kodeksu cywilnego, które transponują dyrektywę o prawach konsumentów na osoby prawne lub fizyczne, które nie są „konsumentami” w świetle szczegółowych uregulowań prawa krajowego i orzecznictwa niemieckiego Federalnego Trybunału Konstytucyjnego.

Podsumowanie

Niemiecki ustawodawca może zgodnie z prawem unijnym rozszerzyć stosowanie przepisów dyrektywy o prawach konsumentów na osoby prawne lub osoby fizyczne, które nie są „konsumentami” w rozumieniu dyrektywy o prawach konsumentów.

¹ Dz.U. L 149 z 11.6.2005, s. 22.